

navnlig overvejet hensigtsmæssigheden af at indføre en ordning med særligt sagkyndige domsmænd.

Et enigt udvalg finder, at spørgsmålet må bero på en afvejning af en række modstående hensyn. Blandt disse er nævnt navnlig, at en medvirken af sagkyndige domsmænd ville kunne medføre en tidsbesparelse under domsforhandlingen og en større garanti for resultatets rigtighed, fordi retten har den fornødne baggrund for at forstå de komplicerede sammenhænge.

Omvendt ville en sådan ordning imidlertid medføre en risiko for en ekspertorientering af domsforhandlingen, hvilket ville bryde med det grundlæggende princip bag lægdommerordningen i den danske straffetspleje, hvorefter en straffesag skal forelægges retten på en sådan måde, at den er forståelig for almindelige mennesker uden specialviden eller særlige forudsætninger. Er der behov for specialviden under sagen, må forholdene gøres forståelige for retten enten af anklagemyndigheden selv eller ved indkaldelse af sagkyndige.

Udvalget har delt sig i spørgsmålet om, hvorvidt udvalget skal foreslå en regulering af spørgsmålet om sagkyndige meddommere. Udvalgets flertal finder således, at afvejningen overvejende er et retspolitisk spørgsmål, og flertallet finder derfor hverken at burde anbefale eller fraråde, at der indføres regler om sagkyndige meddommere i sager om økonomisk kriminalitet. Et mindretal finder, at der bør indføres en ordning med sagkyndige meddommere.

Justitsministeriet har overvejet spørgsmålet bl.a. på baggrund af det i betænkningen anførte. I overvejelserne er bl.a. indgået, at Retsplejerådet flere gange har overvejet spørgsmålet om sagkyndige lægdommere og senest i forbindelse med Retsplejerådets udtalelse om betænkning 1066/1986 om bekæmpelse af økonomisk kriminalitet har udtalt sig imod regler om særligt sagkyndige domsmænd, herunder i sager om økonomisk kriminalitet. Retsplejerådet har til støtte herfor udtalt bl.a., at det er et grundlæggende princip bag lægdommerordningen i den danske straffetspleje, at en straffesag skal forelægges retten på en sådan måde, at den er forståelig for almindelige mennesker uden specialviden eller særlige forudsætninger. Justitsministeriet kan tilslutte sig dette principielle udgangspunkt.

Efter Justitsministeriets opfattelse kan der anføres en række grunde til støtte for, at der bør indføres en ordning med særligt sagkyndige domsmænd i større straffesager om økonomisk kriminalitet. Bl.a. kan det ikke afvises, at sagkyndige domsmænd lettere og hurtigere end domsmænd udpeget efter de gældende regler vil kunne tilegne sig den viden om økonomiske

sammenhænge mv., som er nødvendig i den omhandlede type af straffesager.

Bl.a. i lyset af de grundlæggende principper i den danske lægdommerordning, der er omtalt ovenfor, er det imidlertid Justitsministeriets opfattelse, at en ordning med særligt sagkyndige domsmænd i straffesager – som ikke i dag findes ved de almindelige domstole – rejser meget væsentlige principielle spørgsmål. I den forbindelse taler meget efter Justitsministeriets opfattelse for, at sådanne spørgsmål i givet fald bør drøftes og overvejes i et bredere perspektiv end det, som udvalget har haft mulighed for at anlægge. Som anført af udvalget opstår spørgsmålet om anvendelse af sagkyndige domsmænd således ikke kun i den type af straffesager, som udvalget har beskæftiget sig med, men også i andre typer af sager, herunder f.eks. straffesager om miljø- og lægeansvar og sager om seksuelle overgreb mod børn. I overensstemmelse hermed har Vestre Landsret i et høringssvar over Brydesholtudvalgets betænkning bl.a. anført, at spørgsmål om ændringer i den gældende domsmandsordning i givet fald må undergives en nærmere sagkyndig udredning.

Til det anførte kommer, at der ikke synes at være nærmere holdepunkter for at antage, at det ikke i dag skulle være muligt – bl.a. ved en hensigtsmæssig forelæggelse og gennemgang fra anklagemyndighedens side, ved syn og skøn og ved indkaldelse af sagkyndige vidner – at bibringe de udpegede domsmænd den forståelse for den konkrete sags økonomiske forhold og omstændigheder mv., som er nødvendig for, at der kan træffes en korrekt afgørelse i sagen.

Det kan i den forbindelse tilføjes, at domstolene ikke har tilkendegivet et ønske om en ordning med særligt sagkyndige domsmænd, jf. bl.a. det, der er anført ovenfor om Vestre Landsrets høringssvar.

På den anførte baggrund finder Justitsministeriet efter en samlet vurdering ikke, at der i den foreliggende sammenhæng er grundlag for at foreslå en sådan ordning. Lovforslaget indeholder derfor ikke bestemmelser om særligt sagkyndige domsmænd.

2. Lovforslagets udformning

2.1. Straffesagens berømmelse

2.1.1. Gældende ret

Tiltale mod en person rejses ved, at anklagemyndigheden udfærdiger og underskriver et anklageskrift, jf. retsplejelovens § 831 og § 926. Anklageskriftet indleveres til retten, der berammer sagen til domsforhandling. Retten giver parterne meddelelse om berømmelsen, jf. retsplejelovens § 840, der umiddelbart